

Czwartek, 16.05.2013

Przygotowanie: Bractwo św. Zofii

ADORACJA: WIARA CELEBROWANA W LITURGII

8. „Sakrament święceń”

Wystawienie Najświętszego Sakramentu.

Śpiew: *Jezusa ukrytego*

MODLITWA O UPROSZENIE ŚWIĘTYCH KAPŁANÓW

P: Klęcząc przed Tobą, najlepszy Panie, ogarniamy myślą i modlitwą naszych braci i siostry, znanych i nieznanych, wszystkich, którzy polecają się naszej modlitwie i wszystkich, którzy Ty postawiłeś na naszej drodze życia. Prosimy o nowe powołania do kapłaństwa i życia konsekrowanego, o pomoc dla rodzin, szczególnie tych, które przeżywają trudności, o błogosławieństwo dla młodzieży, a także o pomnożenie naszej wiary.

Śpiew: *Przychodzisz Panie mimo drzwi zamkniętych*

L1: *Z nauczania Jana Pawła II:* Uczestnictwo w jedynym kapłaństwie Chrystusa, różniące się stopniem, istnieje z rozporządzenia Chrystusa, który chciał, aby w Jego Kościele były spełniane różnorakie funkcje, zgodnie z wymogami dobrze zorganizowanej społeczności, i dlatego do pełnienia funkcji kierowniczej ustanowił sługi swego kapłaństwa. Im to udzielił Sakramentu Kapłaństwa, by ustanowić ich oficjalnie kapłanami, działającymi w Jego imieniu i w Jego mocy, składającymi ofiarę i odpuszczającymi grzechy. Tak więc – podkreśla Sobór – posławszy Apostołów, tak jak On sam został posłany przez Ojca, Chrystus przez tychże Apostołów uczynił uczestnikami swego namaszczenia i posłannictwa ich następców, biskupów. Obowiązek posługi biskupiej został zlecony w stopniu podporządkowanym prezbiterom, aby ustanowieni w stanie kapłańskim, byli współpracownikami stanu biskupiego, w celu należytego wypełniania powierzonego przez Chrystusa apostolskiego posłannictwa.

Chwila ciszy

L2: *Z nauczania Jana Pawła II:* Dla tych, którzy otrzymują to znamię wraz z sakramentalnym namaszczeniem Ducha Świętego, oznacza ono szczególną konsekrację, w odniesieniu do chrztu i bierzmowania; głębsze upodobnienie do Chrystusa Kapłana, który czyni ich swymi aktywnymi sługami w sprawowaniu oficjalnego kultu Boga i w uświęcaniu braci; władzę służebną, sprawowaną w imieniu Chrystusa, Głowy i Pasterza Kościoła.

W duszy prezbitera znamię jest również znakiem i źródłem specjalnych łask potrzebnych do spełnienia posługi. Wiążą się one z łaską uświęcającą, którą daje kapłaństwo jako sakrament zarówno w chwili przyjęcia, jak podczas jego sprawowania i rozwoju w posłudze. Znamię osłania niejako i wprowadza prezbitera w ekonomię uświęcenia, które posługa przynosi zarówno temu, kto ją spełnia, jak też i tym, którzy korzystają z niej w różnych sakramentach i w innych formach działalności podejmowanej przez pasterzy. Cały Kościół korzysta z owoców uświęcenia dokonywanego przez posługę prezbiterów – pasterzy – zarówno diecezjalnych, jak i tych, którzy z jakiegokolwiek tytułu i w jakiegokolwiek formie po otrzymaniu święceń kapłańskich działają w jedności z biskupami diecezjalnymi oraz z Następcą Piotra.

P: Panie Jezu, nasz Pośredniku i najwyższy Kapłanie, ofiarujemy Ci nasze modlitwy, prace i cierpienia za Twoich kapłanów, aby świętością swego życia rozszerzali królestwo Twoje. Jezu, zesłany z nieba Arcykapłanie:

Aklamacja: *Daj nam świętych kapłanów!*

dla zbawionego głoszenia nauki Twojej;
dla uobecniania po wszystkie dni Twojej Ofiary krzyżowej;
dla zbawionego udzielania nam świętych sakramentów;
dla odpuszczania nam grzechów w sakramencie pokuty;
dla utwierdzenia w wierze i dobrych obyczajach rodzin naszych;
dla wychowania dzieci ku Twej chwale;
dla obrony i pomocy wśród niebezpieczeństw świata;
dla przygotowania nas do szczęśliwej śmierci;
dla rozszerzenia królestwa Twego;

P: Boże, któryś dla chwały majestatu swojego i dla zbawienia ludzkiego rodzaju ustanowił Jednorodzonego Syna swojego najwyższym i wiecznym Kapłanem, prosimy Cię, aby Ci, których On wybrał na sługi i szafarzy swoich tajemnic, pozostali zawsze wierni swemu posługiwaniu. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Śpiew: *Przybądź Duchu Święty*

SAKRAMENT ŚWIĘCEŃ

P2.: Panie Jezu, dziękujemy Ci za Twoją obecność w Najświętszym Sakramencie; za to, że jesteś z nami i jesteś dla nas. Chcemy podziękować Ci za wszystkie dary, które przynosisz nam w Sakramentach. Pragniemy przede wszystkim umocnić naszą wiarę w prawdę, że w liturgii urzeczywistnia się najbardziej wewnętrzne współdziałanie Ducha Świętego i Kościoła; że Duch komunii zawsze pozostaje w Kościele i dlatego Kościół jest wielkim sakramentem Boskiej komunii. Pragniemy szczególnie gorąco podziękować Duchowi Świętemu, który w liturgii „jest wychowawcą wiary Ludu Bożego, sprawcą cudownych dzieł Bożych, jakimi są sakramenty Nowego Przymierza” (KKK 1091).

Modlitwa w ciszy

L1: *Z Katechizmu Kościoła Katolickiego:* „W liturgii Duch Święty jest wychowawcą wiary Ludu Bożego, sprawcą „cudownych dzieł Bożych”, którymi są sakramenty Nowego Przymierza. Jest pragnieniem i dziełem Ducha w sercu Kościoła, abyśmy żyli życiem Chrystusa Zmartwychwstałego. Gdy spotyka On w nas odpowiedź wiary, którą wzbudził, urzeczywistnia się prawdziwe współdziałanie; przez nie liturgia staje się wspólnym dziełem Ducha Świętego i Kościoła. W tym sakramentalnym udzielaniu misterium Chrystusa Duch Święty działa w taki sam sposób jak w innych czasach ekonomii zbawienia: przygotowuje Kościół na spotkanie z Jego Panem, przypomina i ukazuje Chrystusa wierze zgromadzenia, uobecnia i aktualizuje misterium Chrystusa swoją przekształcającą mocą, a wreszcie jako Duch komunii jednoczy Kościół z życiem i posłaniem Chrystusa.” (KKK1091, 1092)

P2: Wierzimy, że dzięki udziałowi w sakramencie święceń, w służbie wyświęconego kapłana jest obecny w swoim Kościele sam Chrystus jako Głowa swojego Ciała, jako Pasterz swojej trzody, jako Nauczyciel Prawdy. To właśnie wyraża Kościół, mówiąc, że kapłan na mocy sakramentu święceń działa „w osobie Chrystusa-Głowy”. Prośmy więc Boga o łaskę coraz głębszego rozumienia tego misterium, prośmy Ducha Świętego o wszelkie dary, dzięki którym nasze życie będzie do końca przeniknięte wiarą, nadzieją i miłością.

Śpiew: *Ja Pan powołałem cię słusznie*

L1: *Z Katechizmu Kościoła Katolickiego:* „Łaciński wyraz *ordo* oznaczał w czasach rzymskich stany ustanowione w sensie cywilnym, zwłaszcza stan rządzący. *Ordinatio* oznacza włączenie do *ordo*. W Kościele istnieją pewne stany, które Tradycja na podstawie Pisma świętego już od starożytności określa terminem *ordines*. I tak liturgia mówi o *ordo episcoporum*, *ordo presbyterorum*, *ordo diaconorum*. Włączanie do jednego z tych stanów Kościoła dokonywało się na

mocy obrzędu nazywanego *ordinatio*, który stanowił akt religijny i liturgiczny, będący konsekracją, błogosławieństwem lub sakramentem. Dzisiaj wyraz *ordinatio* jest zarezerwowany dla aktu sakramentalnego, który włącza do stanu biskupów, prezbiterów i diakonów. Jest to coś więcej niż zwykle *wybranie, wyznaczenie, delegacja* lub *ustanowienie* przez wspólnotę. Ten akt sakramentalny udziela daru Ducha Świętego, pozwalającego wykonywać "świętą władzę", która może pochodzić jedynie od samego Chrystusa, przez Jego Kościół. *Święcenia* określa się także jako *consecratio*, są bowiem pewnym wyłączeniem i przyjęciem przez samego Chrystusa w służbę Kościołowi. *Włożenie rąk* przez biskupa i modlitwa konsekracyjna stanowią widzialny znak tej konsekracji." (KKK 1537-1538)

Chwila ciszy

L2: *Z katechezy biskupa Wacława Świerżawskiego:* „Oto więc przede wszystkim kapłani mają świętą władzę, która ma na celu kształtowanie ludu Bożego na modłę Chrystusa. Tej władzy, która wynika z posłania, nie mają ludzie świeccy. Oni mają moc, która może ich pobudzać do apostołstwa. A drugi moment wyróżniający kapłana to moc święceń, której udziela kapłanowi biskup, moc sprawowania Ofiary eucharystycznej.

Kapłan sprawuje Eucharystię – jak mówi Sobór – w zastępstwie Chrystusa, *in persona Christi*. Ten termin, nieprzetłumaczalny na język polski, znaczy dosłownie „w osobie Chrystusa”. Oto konsekrowany, wyświęcony kapłan staje się narzędziem Jezusa Chrystusa – jakby przedłużeniem Jego rąk – w sprawowaniu Eucharystii i w dokonywaniu tego, co upoważnia ludzi do pełnego sprawowania Eucharystii, do uczestniczenia w Komunii świętej: w odpuszczaniu grzechów. I właśnie dzięki tej mocy sakramentalnej spełnia kapłan zadanie wiązania ludzi w braterską wspólnotę, gdzie jest Duch jeden i Ciało jedno, gdzie ludzie przez Chrystusa, dzięki przyjmowaniu Jego Ciała w jednym Duchu idą drogą do Ojca, oddając Mu autentyczny kult w Duchu i w prawdzie. Tak więc kapłan czyni to samo, co czynił Jezus Chrystus na tym świecie, kiedy dwa tysiące lat temu jako Dobry Pasterz chodził po drogach Palestyny. Taka była misja Chrystusa, dla spełnienia której posłał Go Ojciec niebieski. I teraz Jezus Chrystus przekazuje to samo swoim Apostołom, Apostołowie biskupom, biskupi kapłanom. Konsekrują ich, święcą – i posyłają. Dzięki tej konsekracji kapłani uczestniczą w tej samej misji, którą Chrystus wypełnił przez to, że zmartwychwstał, że jest z nami i dalej spełnia swe posłannictwo w Kościele” (*Kapłaństwo, str. 47-48*).

Chwila ciszy

Śpiew: *Pan wieczernik przygotował*

P2: Dziękując Bogu za dar sakramentu święceń, który przygotowuje powołanych do przedłużania posłannictwa Zmartwychwstałego Chrystusa, rozważmy teraz wspólnie w modlitwie różańcowej tajemnicę głoszenia Królestwa Bożego:

Dziesiątek różańca

Śpiew: *Niechaj Cię, Panie, wielbią wszystkie Twoje dzieła*

L1: *Z Katechizmu Kościoła Katolickiego:* „Odkupieńcza ofiara Chrystusa jest jedyna, wypełniona raz na zawsze, a jednak uobecnia się w Ofierze eucharystycznej Kościoła. To samo dotyczy jedyne go kapłaństwa Chrystusa; uobecnia się ono przez kapłaństwo służebne, nie pomniejszając jedyne go kapłaństwa Chrystusa: "Dlatego sam Chrystus jest prawdziwym kapłanem, a inni są tylko Jego sługami" Chrystus, Arcykapłan i jedyny Pośrednik, uczynił Kościół "królestwem – kapłanami dla Boga i Ojca swojego" Cała wspólnota wierzących jako taka jest kapłańska. Wierni wykonują swoje kapłaństwo, wynikające ze chrztu, przez udział w posłaniu Chrystusa, Kapłana, Proroka i Króla, każdy zgodnie z własnym powołaniem. Przez sakramenty chrztu i bierzmowania wierni "poświęceni są... jako... święte kapłaństwo"

To właśnie wyraża Kościół, mówiąc, że kapłan na mocy sakramentu święceń działa "w osobie Chrystusa-Głowy" Jest więc jeden i ten sam Kapłan, Chrystus Jezus, którego najświętszą Osobę

zastępuje kapłan. Ten ostatni bowiem dzięki konsekracji kapłańskiej upodabnia się do Najwyższego Kapłana i posiada władzę działania mocą i w osobie samego Chrystusa. Chrystus jest źródłem wszelkiego kapłaństwa: kapłan Starego Prawa był figurą Chrystusa, a kapłan Nowego Prawa działa mocą i w imieniu samego Chrystusa.

Obecności Chrystusa w pełniącym posługę święceń nie należy rozumieć w taki sposób, jakby był on zabezpieczony przed wszelkimi ludzkimi słabościami, takimi jak chęć panowania, błąd, a nawet grzech. Moc Ducha Świętego nie gwarantuje w taki sam sposób wszystkich czynów pełniących posługę święceń. Podczas gdy gwarancja ta jest dana w aktach sakramentalnych, tak że nawet grzeszność pełniącego posługę święceń nie może stanowić przeszkody dla owocu łaski, to jednak istnieje wiele innych czynów, na których pozostają ślady jego ludzkich cech, nie zawsze będących znakiem wierności Ewangelii, a przez to mogących szkodzić apostołskiej płodności Kościoła.” (KKK, 1545-1550)

Chwila ciszy

L2: *Z katechezy biskupa Wacława Świerżawskiego:* „Podjęliśmy te katechezy, by pomóc ludziom świeckim, wiernym, odkryć własną tożsamość chrześcijańską w optyce misterium kapłana. Ale na koniec można odwrócić zagadnienie i powiedzieć, że aby wierni odkryli źródło swego chrześcijaństwa, jak bardzo kapłani powinni medytować nad tym, co stanowi początek ich istnienia! Gdy przygotowywali się do przyjęcia święceń, Kościół modlił się za nich tymi słowami: „Prośmy Boga, aby ci nasi bracia jeszcze ściślej zjednoczyli się z Chrystusem i mogli stać się Jego świadkami wśród ludzi. Aby dźwigali ludzkie troski i zawsze słuchali natchnień Ducha świętego. Spraw, niech wytrwają w powołaniu, aby zjednoczeni przez szczerą miłość z Chrystusem Kapłanem zdołali podjąć apostołską posługę”.

A gdy już ją podjęli, gdy zostali „wyświęceni na prawdziwych kapłanów Nowego Przymierza”, by głosić Dobrą Nowinę o Zmartwychwstałym, Kościół zostawia im na całe życie klucz, który będzie im rozwiązywał wszystkie węzły gordyjskie, cudze i własne: mają nieść w sobie tryumf zmartwychwstania, ale w Zmartwychwstałym widzieć i naśladować ofiarę krzyża. Posługiwanie apostołskie kapłana należy bowiem wyprowadzać w całości z tajemnicy Zmartwychwstania, sensem istniejącego Kościoła jest uczestnictwo w życiu Zmartwychwstałego, przekazywanym za pośrednictwem kapłana w sakramentach.” (*Kapłaństwo, str. 155-156*).

Śpiew: Błogosławione serca

P2. Dziękując Bogu z dar sakramentu święceń, który ustanowił Pan nasz Jezus Chrystus, módlmy się wspólnie słowami Litanii do Chrystusa Najwyższego Kapłana:

Kyrie, elejson. *Chryste, elejson. Kyrie, elejson.*
Chryste, usłysz nas. *Chryste, wysłuchaj nas.*
Ojczyzna z nieba, Boże, *zmiłuj się nad nami.*
Synu, Odkupicielu świata, Boże,
Duchu Święty, Boże,
Święta Trójco, Jedyny Boże,
Jezu, Kapłanie na wieki,
Jezu, nazwany przez Boga Kapłanem na wzór Melchizedeka,
Jezu, Kapłanie, którego Bóg namaścił Duchem Świętym i mocą,
Jezu, Kapłanie wielki,
Jezu, Kapłanie z ludzi wzięty,
Jezu, Kapłanie dla ludzi ustanowiony,
Jezu, Kapłanie naszego wyznania,
Jezu, Kapłanie większej od Mojżesza czci godzien,
Jezu, Kapłanie prawdziwego przybytku,
Jezu, Kapłanie dóbr przyszlých,
Jezu, Kapłanie święty, niewinny i nieskalany,
Jezu, Kapłanie wierny,

Jezu, Kapłanie miłosierny,
Jezu, Kapłanie dobroczynny,
Jezu, Kapłanie pałający gorliwością o Boga i ludzi,
Jezu, Kapłanie na wieczność doskonały,
Jezu, Kapłanie, który wszedłeś do nieba,
Jezu, Kapłanie siedzący po prawicy Majestatu na wysokości,
Jezu, Kapłanie wstawiający się za nami przed obliczem Boga,
Jezu, Kapłanie, któryś nam otworzył drogę nową i żywą,
Jezu, Kapłanie, któryś umiłował nas i obmył od grzechów Krwią swoją,
Jezu, Kapłanie, któryś siebie samego wydał jako ofiarę i hostię dla Boga,
Jezu, Ofiario Boga i ludzi,
Jezu, Ofiario święta,
Jezu, Ofiario niepokalana,
Jezu, Ofiario przyjęta przez Boga,
Jezu, Ofiario przejednania,
Jezu, Ofiario uroczysta,
Jezu, Ofiario chwały,
Jezu, Ofiario pokoju,
Jezu, Ofiario przebłagania,
Jezu, Ofiario zbawienia,
Jezu, Ofiario, w której mamy ufność i śmiały przystęp do Boga,
Jezu, Ofiario, któraś z wielu jedno uczyniła,
Jezu, Ofiario od założenia świata ofiarowana,
Jezu, Ofiario żywa przez wszystkie wieki,
Bądź nam miłościw, *przepuść nam, Jezu.*
Bądź nam miłościw, *wysłuchaj nas, Jezu.*
Od zła wszelkiego, *wybaw nas, Jezu.*
Od nierozważnego wejścia na służbę Kościoła,
Od grzechu świętokradztwa,
Od ducha niepowściągliwości,
Od pogoni za pieniądzem,
Od wszelkiej chciwości,
Od złego używania majątku kościelnego,
Od miłości świata i jego pychy,
Od niegodnego sprawowania świętych Tajemnic,
Przez odwieczne Kapłaństwo Twoje,
Przez święte namaszczenie Boskości, mocą którego Bóg Ojciec uczynił Cię Kapłanem,
Przez Twego kapłańskiego ducha,
Przez Twoje posługiwanie, którym na ziemi wstawiałeś Ojca Twego,
Przez krwawą ofiarę z siebie raz na Krzyżu złożoną,
Przez tę samą ofiarę codziennie na ołtarzu odnawianą,
Przez Boską władzę, którą jako jedyny i niewidzialny Kapłan wykonujesz przez swoich kapłanów,
Abyś wszystkie sługi Kościoła w świętej pobożności zachować raczył, *Ciebie prosimy, wysłuchaj nas, Panie.*
Aby ich napełnił duch kapłaństwa Twego,
Aby usta kapłanów strzegły wiedzy,
Abyś na żniwo swoje robotników nieugiętych posłać raczył,
Abyś sługi Twoje w gorejące pochodnie przemienił,
Abyś pasterzy według Twego Serca wzbudzić raczył,
Aby wszyscy kapłani nienaganni byli i bez skazy,
Aby wszyscy, którzy zobaczą sługi ołtarzy, Pana uczcili,
Aby składali Ci ofiary w sprawiedliwości,

Abyś przez nich cześć Najświętszego Sakramentu rozkrzewić raczył,
Kapłanie i Ofiaro,
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, *przepuść nam, Jezu.*
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, *wysłuchaj nas, Jezu.*
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, *zmiłuj się nad nami, Jezu.*

P: Módlmy się: Boże, Uświęcicielu i Stróžu Twojego Kościoła, wzbudź w nim przez Ducha Twojego, godnych i wiernych szafarzy świętych Tajemnic, aby za ich posługiwaniem i przykładem, przy Twojej pomocy, lud chrześcijański kierował się na drogę zbawienia. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W: Amen.

P2: Panie Boże, dziękujemy Ci za wszelkie dary, którymi obdarzyłeś nas podczas tej wspólnej modlitwy. Szczególnie dziękujemy za dar sakramentu święceń i za umocnienie naszej wiary w Twoją obecność w sakramentach, dzięki którym udzielane jest nam życie Boże.

Śpiew: *Miłość, którą jest Bóg w nas*

MODLITWA NA ROK WIARY

P: Zbawicielu świata, dziękujemy Ci za dar wspólnej modlitwy i adoracji. Przy Tobie rośnie nasza wiara, umacnia się nadzieja, rozpala się miłość. Kończąc naszą wspólną modlitwę, gorąco prosimy Cię o pomnożenie naszej wiary. Spraw, aby nasza wiara stawała się coraz mocniejsza i aby coraz bardziej przemieniała nasze życie. Po tej modlitwie pozostaniemy na dłuższej adoracji w ciszy.

L1: Panie Jezu, Synu Boga żywego, przymnóż nam wiary w Twoje słowo, w którym ukryta jest prawda i w którym Ty sam jesteś obecny. Otwórz nasz umysł i serce, abyśmy uważnie słuchali słów Ewangelii i gorliwie poznawali Twoją naukę, przekazywaną przez Kościół. Ześlij na nas swego Ducha, aby doprowadził nas do całej prawdy.

Śpiew: *Panie, przymnóż nam wiary.*

L2: Zbawicielu świata, przymnóż nam wiary w Twoje zbawcze działanie w sakramentach świętych i Twoją obecność pośród nas w znaku chleba. Niech nasza wiara objawi się w chętnym przychodzeniu na adorację i pełnym zaangażowaniu w przeżywanie sakramentów, szczególnie Eucharystii.

Śpiew: *Panie, przymnóż nam wiary.*

L3: Jezu, Synu Maryi, przymnóż nam wiary w Twoją obecność w nas samych i w innych ludziach. Nie pozwól nam zapomnieć o Twoich słowach: „Cokolwiek uczyniliście jednemu z najmniejszych, Mnieście uczynili”. Dodaj nam siłę, abyśmy służyli Ci w ludziach, do których nas posłałeś.

Śpiew: *Panie, przymnóż nam wiary.*

P: Przyjmij, miłosierny Jezu, naszą pokorną modlitwę o pomnożenie wiary. Niech ona kształtuje całe nasze życie i doprowadzi nas do Ciebie. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

Śpiew, np.: *Przyjdę do was w moim Duchu.*

Adoracja w ciszy.